

Život Cirkvi

Ročník 15

47/2009

Trnavská novéna k Panne Márii

Novembrové otázky

November: hmly, padajúce listie, cintoríny, sviečky a náhrobné kríže... Tak nám rezonuje v myslí. Závan konca, prežiarení svetlom nádeje. A „novembrová“...! Už dvadsať rokov považujeme „novembrové udalosti“ za doteraz posledný zásadný zvrät našich osudov. „Nežný november“ premohol „víťazný február“. Ved' sme aj patrične oslavovali. „O tom, ako sme robili revolúciu“ hovoril ozaj všelikto. Dokonca sa občas ušlo pár slov aj tým, čo k veci mali skutočne čo povedať. Zdá sa, že odpovedí bolo viac než otázok. Vynárajúce sa otázky zostali kdesi pod pokrievkou.

Skúsme ju trochu nadvihnúť. A začnime hneď prvou: Bola takzvaná „nežná revolúcia“ naozaj revolúciou? Keď zasadíte hrušku kdekoľvek, vždy z nej vyrastie len hruška. Aj semeno revolúcie sa správa podobne. Revolúcia sa ujíma, keď sa v spoločnosti nahromadí určitý kvas, ako krajná bieda či potláčané slobody. Nedostatok rodí v srdciach túžbu a tá keď sa násobí miliónmi, stáva sa mohutnou hybnou silou. Žiadnu revolúciu netvorili masy. Ani intelektuáli. Explodovala, keď niekto šikovne vniesol iskru idey do rozbušky tvorivého napätia alebo nahromadeného hnevu. Zaostalosť roľníkov v cárskom Rusku, napríklad, mala svoje vlastné príčiny. Roľníci mali svoje túžby a sny. Idey marxistickej revolúcie sa však rodili a vyvíjali v absolútne iných kontextoch a s ruským mužikom a jeho biednou rodinou nemali nič spoločné. Stačil jeden demagóg s lákavým „pôda patrí tým, čo na nej pracujú“ a z miliónov hladných nádeníkov sa na chvíľu stali milióny nájomných zlodějov. Pobili pôdu cárovi a kulakom a vložili ju k nohám „vykupiteľovi z Zurichu“. A na ďalšie desaťročia im zo sľubovaného opäť zostalo len to „pracujú“. Akurát s tým rozdielom, že zo zisku ich mozoľov sa už neplatili cárské radovánky ale svetová revolúcia.

Aj „novembrová“ bola ozajstnou revolúciou. A bola aj nežnou. Jej hybný potenciál tvorili ušľachtilé túžby človeka, ktoré sa práve pod tlakom očisťovali a mohutneli. Tí, ktorí si dnes prisvojujú revolučné zásluhy, no najmä tí, čo nemenili režim ale kabáty a kontá, však s ušľachtilými túžbami bežných ľudí nemali nič spoločné. Nanajvýš to, že ich na chvíľu potrebovali zapriať do svojich projektov, aby ich potom v novej podobe ďalej potláčali.

Cez okružle novembrové výročie sa na obrazkách objavilo mnoho zaujímavých dokumentov. Zaujal ma krátky prierez reťazou „revolúcií“, ktorými rad za radom padali desaťročiami budované policajné systémy. Išlo o vazalské krajiny, ktorých despoti otrocky poslúchali nariadenia z hora a desaťročia si chránili svoje výhody a maskovali zločiny dokonalým mocenským aparátom. Teraz sa zrazu poslušne vzdávali svojich teplých postov, strihali pohraničné drôty, vyhadzovali sa z vlastnej strany... Ako dobre nacvičený orchester! Alebo dobre zahraná komédia? Výrok, že nežná revolúcia u nás dopadla nežne preto, že ju robili profesionáli, teda herci, zdá sa že nemá ďaleko od pravdy. Ak mohli ešte „za starého režimu“

chodiť západní novinári robiť interviá rovno do cieľ vradisidentov a takzvaní disidenti cestovať voľne na Západ, človeku by museli zlyhať ozaj všetky zmysly, aby sa netopil v otázkach. A predsa sa pýtať bojíme, aj keď vraj posledná, na rozdiel od predchádzajúcich revolúcií priniesla demokraciu a slobodu. Prečo a čoho sa teda bojíme?

Patrí to už k rukopisu revolúcie, že si vytvorí určitý symbol, revolučného maskota. Vo Francúzsku to bolo dobytie Bastily, v ktorej nikto nebol, v Rusku výstrel z Auróry, ktorá nemala kanón... Sto krát opakovaná lož sa stáva tak silnou pravdou, že sa priam osopíme na toho, kto by nám búral naše predstavy. Myslieť a najmä hovoriť inak sa za totality všeobecne považovalo za „protištátne“. Každý presne vedel čo ho čaká, ak by určitú otázku a nebudaj názor povedal nahlas. Čo bolo donedávna protištátne, dnes je „politicky nekorektné“. A kto je nekorektný, toho odpíše masa „korektných“, teda kotkodákajúcich v oficiálne určenej tónine.

Slovenským veriacim podľa všetkého bránia klásť si otázky dva druhy strachu. Jedným je nainfikované všeobecné presvedčenie, že pýtať sa a spochybňovať oficiálne podávané verzie je automaticky hriechom konšpiracionalizmu. A konšpirovať, vidieť za každým tieň nepriateľa, je predsa psychická porucha... Nuž sa radšej na nič nepýtajme!

Druhým typom je strach, že prideme o ilúziu „našej“ revolúcie. Je nepochybné, že skutočný a tvrdo zaplatený odpor proti ohavnostiam socialistickej totality viedli na Slovensku takmer výlučne veriaci. Ved' práve na nich bolo ostrie totality najviac zamerané. Spolu s náboženskými hodnotami bojovali za hodnoty skutočnej demokracie a slobody, za ktoré aj teraz treba rovnako ťažko bojovať. Pripustiť, že ich manifestácia za práva veriacich sa stala figúrkou celkom inej hry sa im javí ako zaprieť vlastné ideály. Veriaci by sa mali na vývoj udalostí pozerat' očami viery. A vo viere fungujú paradoxy. Vypočítavý veľkňaz prorokuje, keď hovorí že „je lepšie, ak jeden zomrie za mnohých“ a zbabelý Pilát sarkastickou tabuľkou, označujúcou židovského kráľa, vydáva svedectvo pravde, ktorú zo strachu pred chvíľou odsúdil na smrť. Modlitby, obety i odvážne aktivity Boh vypočul a vyslyšal aj cez „nežnú revolúciu“, a jeho plánom neprekáža, že prvoplánovo mala celkom iné záujmy i aktérov. Božie dejiny sa priamo i kľukato píše uprostred ľudských dejín.

Ani po dvadsiatich rokoch života v relatívnej slobode a demokracii neprebíha verejná diskusia o podstate a druhoch demokracií a stále je aktuálna Maritainova poznámka, že „tragédiou moderných demokracií je, že sa im zatiaľ nepodarilo realizovať demokraciu“ alebo Attleho narážka, že „demokracia znamená vládu, založenú na diskusii, ale funguje len ak dosiahne, že ľudia prestanú diskutovať“. November je čas otázok a príhodný čas na hľadanie odpovedí. Aby sme vedeli byť svetlom sveta, samým nám musí byť jasné.

Márian Gavenda, RV

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána

Vatikán (15. novembra 2009, RV) - V nedeľu na popoludnie sa Benedikt XVI. pomodlil spolu s veriacimi pravidelnú modlitbu Anjel Pána. Pred tým im adresoval tieto slová:

„Drahí bratia a sestry! Do konca liturgického roka zostávajú dva týždne. Ďakujeme Pánovi, že nám znova doprial prísť k cieľu na tejto ceste viery – starej ale zároveň novej – vo veľkej duchovnej rodine, ktorou je Cirkev! Je to neoceniteľný dar, ktorý nám umožňuje v ľudskej histórii prežívať Kristovo tajomstvo. Kde nám dovoľuje prijímať tak v osobnom ako aj komunitnom živote semeno Božieho slova. Semeno večnosti, ktoré z vnútra pretvára tento svet a otvára ho pre Božie kráľovstvo.

V pláne nedeľných liturgických čítaní nás v tomto období sprevádzalo Markovo evanjelium, ktoré dnes predstavuje Ježišovu reč o konci sveta. V tejto reči nachádzame jednu vetu, ktorá je zaujímavá práve pre svoju stručnosť a zrozumiteľnosť - „Nebo a zem sa pomínú, ale moje slová sa nepomínú“ (Mk 13, 31). Zastavme sa na chvíľu aby sme sa mohli zamyslieť nad týmto Ježišovým proctvom.

Výraz nebo a zem sa v Biblii často používa na označenie univerza, celého vesmíru. Ježiš vyhlasuje, že toto všetko je určené na to, aby sa pomínulo. Nie len zem, ale aj nebo, ktoré je na tomto mieste chápané v kozmickom zmysle a nie ako synonymum Boha. Sväté písmo nepozná dvojznačnosť. Celé stvorenie je poznačené konečnosťou, vrátane elementov, ktoré boli zbožstvené antickými mytológiami. Neexistuje žiadna zameniteľnosť medzi

stvorením a Stvoriteľom, ale iba jasná odlišnosť.

S týmto jasným odlišením Ježiš potvrdzuje, že jeho slová „sa nepomínú“, pretože pochádzajú od Boha, a preto sú večné. Keďže tieto slová vyslovuje v realite svojej pozemskej existencie, sú to prorocké slová, ako to sám Ježiš potvrdzuje na inom mieste, keď sa obracia na Nebeského Otca - „lebo slová,

ktoré si ty dal mne, ja som dal im. A oni ich prijali a naozaj spoznali, že som vyšiel od teba, a uverili, že si ma ty poslal.“ (Jn 17,8). V jednom slávnom podobenstve sa Ježiš prirovnáva k rozsievачovi a vysvetľuje, že semeno je Slovo (porov. Mk 4,14): a tí, ktorí ho počúvajú, prijímajú a prinášajú ovocie (porov. Mk 4,20) sú súčasťou Božieho kráľovstva a žijú pod jeho vládou. Ostávajú vo svete

ale už viac nie sú zo sveta. Nosia v sebe zárodok večnosti, začiatok premeny, ktorá sa už teraz prejavuje v dobrom živote vedenom dobročinnou láskou a ktorá bude príčinou vzkriesenia tela. Toto je sila Ježišovho slova.

Drahí priatelia, Panna Mária je živým znamením tejto pravdy. Jej srdce sa stalo dobrou zemou, ktorá prijala s plnou disponovanosťou Božie Slovo. A to takým spôsobom, že jej celá existencia ktorá bola premenená podľa obrazu Syna, bola prijatá do večnosti – s dušou a telom. V nej sa už plnou mierou uskutočnilo povolanie k večnosti, ku ktorej je povolaná každá ľudská bytosť. Dnes v modlitbe prijímame za svoju Máriinu odpoveď anjelovi - „Nech sa mi stane podľa tvojho slova“ – aby sme nasledujúc Krista na krížovej ceste, mohli aj my dosiahnuť slávu vzkriesenia.“

-js-/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Stredoveké katedrály a cesta k Bohu prostredníctvom krásy

Vatikán (18. novembra, RV) - Drahí bratia a sestry, na katechézach v uplynulých týždňoch som predstavil niektoré aspekty stredovekej teológie. No kresťanská viera, hlboko zakorenená v mužoch a ženách oných storočí, nepodnietila len vznik vrcholných diel teologickej literatúry, myslenia a viery, ale inšpirovala aj najvznešenejšie umelecké výtvyry univerzálnej civilizácie - katedrály, ktoré predstavujú skutočnú slávu kresťanského stredoveku.

Od začiatku 11. storočia počas troch storočí zaznamenávala Európa mimoriadny umelecký zápal. Dávny kronikár takto opísal nadšenie a pracovitosť oných čias: „V celom svete, no zvlášť v Itálii a v Galii, sa začali rekonštruovať kostoly, hoci mnohé boli ešte v dobrom stave a nepotrebovali žiadnu rekonštrukciu. Bolo to ako súťaž medzi národmi; panovalo presvedčenie, že svet odhadzuje staré háby a chce si obliecť biele rúcha nových kostolov. Veriaci vtedy zrekonštruovali prakticky všetky ka-

tedrálne kostoly, veľké množstvo kláštorných kostolov a dokonca aj vidiecke modlitebne“ (Rodolfo il Glabro, *Historiarum* 3, 4).

K tomuto obrodeniu náboženskej architektúry prispeli rôzne faktory. Boli to predovšetkým priaznivejšie historické podmienky, ako väčšia politická stabilita, sprevádzaná trvalým nárastom počtu obyvateľstva a postupným rozvojom miest, vzájomnými kontaktmi a bohatstvom. Okrem toho architekti vymýšľali čoraz rozpracovanejšie technické riešenia, aby zväčšili rozmery budov, ktorým zároveň dodávali pevnosť a majestátnosť. Najmä vďaka horlivosti a duchovnému zápalu kvitnúceho mníšstva vznikali kláštorné kostoly, kde sa mohla dôstojne a vznešene sláviť liturgia a veriaci tam mohli zotrvať v modlitbe, priťahovaní úctou k ostatkom svätých, ktoré boli cieľom nepretržitých pútí. Tak sa zrodili románske kostoly a katedrály, charakteristické svojím pozdĺžnym pôdorysom a loďami, schopnými pojať mnohých veriacich. Išlo o veľmi masívne kostoly s hrubými múrmi, kamennými klenbami a jednoduchými základnými líniami. Novinkou bola sochárska výzdoba. V románskych kostoloch, ktoré boli miestom mníšskej modlitby a bohoslužby veriacich, sa sochári sústredili viac na výchovný účel než na technickú dokonalosť. Keďže bolo potrebné vyvolať v dušiach silné dojmy a pocity, schopné pohnúť k zrieknutiu sa nerestí a zla a k pestovaniu čnosti a dobra, bolo bežné zobrazovať Krista ako sudcu celého sveta, obklopeného postavami z Apokalypsy. Takéto vyobrazenia sa nachádzajú predovšetkým na portáloch románskych kostolov, aby zdôraznili, že Kristus je bránou, ktorá vedie do neba. Keď veriaci prekračujú prah posvätej budovy, vstupujú do časopriestoru odlišného od toho, ktorý je vlastný bežnému životu. Okrem portálov kostolov mohli veriaci v Krista, zvrchovaného, spravodlivého a milosrdného vládcu, podľa zámeru umelcov zakúsiť pri slávení liturgie a pri zbožných úkonoch konaných vnútri posvätej budovy akúsi predchuť večnej blaženosti.

V 12. a 13. storočí sa zo severného Francúzska začal šíriť iný druh architektúry sakrálnych budov. Bola to gotická architektúra líšiaca sa od románskej dvoma novými charakteristickými črtami: vertikálnym vzletom a presvetlením. Gotické katedrály ukazovali syntézu viery a umenia, harmonicky vyjadrenú univerzálnym a podmanivým jazykom krásy, ktorá dodnes vyvoláva úžas. Zavedením klenby s lomenými oblúkmi, podopieranej mohutnými piliermi, bolo možné významne zväčšiť ich výšku. Tento vzlet do výšky mal inšpirovať na modlitbu a sám osebe bol modlitbou. Gotická katedrála tak mala svojimi architektonickými líniami vyjadrovať túžbu duší po Bohu. Navyše nové technické riešenia umožnili zabudovať do obvodových múrov okná vyzdobené farebnými vitrážami. Okná sa stali veľkými svetelnými obrazmi, znázorňujúcimi výjavy, ktoré boli veľmi vhodné na poučanie ľudu vo viere. Cez maľované okná sa na veriacich liali prúdy svetla, ktoré im rozprávali dejiny spásy a uvádzali ich do týchto dejín.

Ďalšou prednosťou gotických katedrál bola skutočnosť, že na ich výstavbe a výzdobe sa - hoci rôznym spôsobom - podieľalo zborovo celé kresťanské i občianske spoločenstvo. Zúčastňovali sa na ňom obyčajní i mocní ľudia, nevzdelanci i učenci. V tomto spoločnom dome sa totiž všetci veriaci vzdelávali vo viere. Gotické sochárstvo urobilo z katedrál „Bibliu z kameňa“, keď zobrazovalo príbehy z evanjelií a vysvetľovalo obsahy liturgického roka, počnúc Pánovým narodením až po jeho oslávenie. Okrem toho sa v oných storočiach čoraz viac šírila vnímavosť na Pánovo človečenstvo a veľmi realisticky sa zobrazovali bolesti jeho umučenia: trpiaci Kristus (*Christus patiens*) sa stal obrazom, ktorý bol všetkým drahý, povzbudzoval zbožnosť a pobádal k ľútosť nad hriechmi. V umeleckých zobrazeniach nechýbali ani postavy zo Starého zákona, a tak sa veriaci navštevujúci katedrály mohli dôverne oboznámiť s ich príbehmi tvoriacimi súčasť jediných spoločných dejín spásy. Gotické sochárstvo 13. storočia so svojimi klenbami plnými krásy, nehy a inteligencie, manifestuje šťastnú a priezračnú zbožnosť, z ktorej sa vlúdne šíri úprimná a detská úcta k Božej Matke, ktorú niekedy vidíme ako mladú, matersky sa usmievajúcú ženu, predovšetkým však ako mocnú a milosrdnú kráľovnú neba i zeme. Veriaci, ktorí navštevovali gotické katedrály, v nich s potešením nachádzali aj umelecké vyobrazenia svätých - vzory kresťanského života a príhovorcov u Boha. Nechýbali v nich ani „laické“ prejavy ľudského života - tu a tam sa objavovali napríklad vyobrazenia práce na poliach, rôznych vied a umení. Na miestach, kde sa slávila liturgia, bolo všetko zamerané na Boha a obetované jemu.

Áký význam sa prisudzoval gotickej katedrále, môžeme lepšie pochopiť, ak si prečítame nápis na hlavnom portáli kostola Saint-Denis v Paríži: „Ty, ktorý prichádzaš a chceš chváliť krásu tohto vstupného portálu, nedaj sa oslniť ani zlatom, ani veľkoleposťou, ale skôr namáhavou prácou. Tu žiari vynikajúce dielo, kiež však nebo dá, aby toto skvelé dielo rozžiarilo ducha a ten sa vydal na cestu spolu so žiarivými pravdami v ústrety pravému svetlu, kde je pravou bránou Kristus.“

Drahí bratia a sestry, rád by som tu zdôraznil dva aspekty románskeho a gotického umenia, ktoré môžu byť osožné aj pre nás.

Prvý: vrcholné umelecké diela, ktoré sa zrodili v minulých storočiach v Európe, nemožno pochopiť, ak nevezmeme do úvahy nábožnú dušu, ktorá ich inšpirovala. Umelec, ktorý vždy dosvedčoval stretnutie estetiky s vierou, Marc Chagall, napísal, že „maliari po stáročia namáčali svoje štetce do onej farebnej abecedy, ktorou bola Biblia“. Keď sa viera, slávená zvlášť v liturgii, stretne s umením, vzniká hlboká harmónia, lebo obe môžu a chcú hovoriť o Bohu, zviditeľniť Neviditeľného. O toto poznanie sa chcem podeliť s umelcami na stretnutí 21. novembra, aby som im opäť navrhol priateľstvo medzi kresťanskou spiritualitou a umením, ktoré si tak veľmi želali moji ctení predchodcovia, zvlášť Boží služobníci Pavol VI. a Ján Pavol II.

Druhý aspekt: sila románskeho štýlu a nádhera gotických katedrál nám pripomínajú, že via pulchritudinis, cesta krásy, je privilegovanou a prítazlivou cestou, ako sa priblížiť k tajomstvu Boha. Veď čo iné je krása, ktorú spisovatelia, básnici, hudobníci, umelci kontemplujú a tľmočia svojím jazykom, ak nie odlesk nádhery večného Slova, ktoré sa stalo telom? Svätý Augustín hovorí: „Pýtaj sa krásy zeme, pýtaj sa krásy mora, pýtaj sa krásy rozptýleného a vlhkého vzduchu. Pýtaj sa krásy neba, pýtaj sa poriadku hviezd, pýtaj sa slnka, ktoré svojou žiarou rozjasňuje deň; pýtaj sa mesiaca, ktorý svojím odleskom zmiernuje tmy noci. Pýtaj sa šeliem, ktoré sa pohybujú vo vode, chodia po zemi, lietajú vo vzduchu; duší, ktoré sa ukrývajú, tiel, ktoré sa ukazujú; toho, čo je viditeľné, a nechá sa viesť, i neviditeľného, ktoré vedie. Ich sa pýtaj! Všetky ti odpovedia: Pozri, aké sme krásne! Ich krása ich robí poznateľnými. Kto iný mohol stvoriť túto premenlivú krásu, ak nie Krása nemenná?“ (Sermo CCXLI, 2: PL 38, 1134).

Drahí bratia a sestry, nech nám Pán pomôže objaviť cestu krásy, ako zrejme najpôvabnejšiu a najprítazlivejšiu z ciest, ktoré umožňujú stretnúť a milovať Boha.

Benedikt XVI. pripomenul Slovensku 17. november

Výročie 17. novembra pripomenul aj Benedikt XVI. pri dnešnej generálnej audiencii. Slovenským pútnikom a celému Slovensku adresoval tieto slová: „Bratia a sestry, v týchto dňoch si pripomínate dvadsiate výročie pádu totalitného režimu vo vašej vlasti a návratu slobody občianskej i náboženskej. Ďakujeme Bohu za tento dar a nezabúdajme na našich bratov a sestry vo svete, ktorí trpia. S láskou žehnám vás i vašich drahých. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Preložila Mária Spišiaková

Rešpektovať práva dieťaťa - výzva Benedikta XVI.

Vatikán (18. novembra, RV) - Pri dnešnej generálnej audiencii vo Vatikáne Benedikt XVI. upozornil svetovú verejnosť na dramatickú situáciu detí. Po katechéze povedal: „Pozajtra si v OSN pripomenieme Svetový deň modlitby a činnosti v prospech detí a to pri príležitosti 20. výročia prijatia Dohovoru o právach dieťaťa. Moje myšlienky smerujú teda ku všetkým deťom sveta, najmä k tým, ktoré žijú v ťažkých podmienkach a trpia násilím, zneužívaním, chorobami, vojnami či hladom.“

Vyzývam všetkých, aby ste sa pripojili k mojej modlitbe a zároveň apelujem na medzinárodné spoločenstvo, aby znásobilo úsilie a ponúklo adekvátnu odpoveď na tieto dramatické problémy detí. Kiež nechýba veľkodušné úsilie zo strany všetkých, aby boli deťom uznané ich práva a stále viac sa rešpektovala ich dôstojnosť.“ -sg-

Benedikt XVI. prijal premiérku Bangladéša a prezidenta Burundi

Vatikán (18. novembra, RV) – Svätý Otec na osobnej audiencii prijal premiérku Bangladéšskej ľudovej republiky, ktorou je Sheikh Hasinaová. Tá sa následne stretla s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a sekretárom pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiquem Mambertim. V rozhovoroch sa dotkli aktuálnej situácie v Bangladéši, hovorili tiež o dôležitých výzvach v spoločnosti, najmä pri úsilí podporovať stále otvorenejšiu spoločnosť, rešpektujúcu ľudské práva všetkých obyvateľov. Dotkli sa aj vzťahov medzi civilnými a cirkevnými predstaviteľmi, vyzdvihli pozitívny prínos Cirkvi pri výchove a vzdelaní, ako aj pri zdravotnej starostlivosti v krajine.

V podvečer pápež prijal biskupov Brazílie, ktorí sú vo Vatikáne na návšteve Ad limina apostolorum.

V utorok popoludní Benedikt XVI. prijal na audiencii prezidenta Burundi, Pierre Nkurunziza. Aj on sa následne stretol s kardinálom Bertonom a Mons. Mambertim. Hovorili o otázkach spoločného záujmu, medzi nimi aj o dôležitosti dialógu a rešpektovania ľudských práv, ako základných súčastí budovania pevnej spoločnosti, smerujúcej k blahu všetkých jej členov. V rozhovore tiež vyzdvihli Cirkev s jej prínosom na celkovom rozvoji národa na poli duchovnom, ako aj výchovnom, zdravotnom i sociálnom. Pre dosiahnutie všetkých cieľov si prítomní zaželali prijatie dohody, ktorá by definovala a zaručovala právny štatút Cirkvi a jej činnosti v krajine. -sg-

Benedikt XVI. prijal prezidenta Srbska i premiéra Česka

Vatikán (14. novembra, RV) – Benedikt XVI. prijal na osobnej audiencii prezidenta Srbskej republiky Borisa Tadiča. Po ňom premiéra Českej republiky Jana Fischera. -sg-

Nové menovania Benedikta XVI.

Vatikán (19. novembra, RV) – Benedikt XVI. menoval dvoch konzultorov Kongregácie pre náuku viery. Stali sa nimi Mons. Manuel Monteiro de Castro, sekretár Kongregácie pre biskupov a Mons. Jean-Louis Bruguès, sekretár Kongregácie pre katolícku výchovu. Ďalej menoval aj člena Medzinárodnej teologickej komisie, Dr. Johna Cavadinho, ktorý je docentom teológie na Univerzite Notre Dame v americkom meste South Bend. -jak-

Benedikt XVI. vo FAO: Hlad je prekonateľný, rozhodujú mravné princípy

Taliansko/OSN (16. novembra, RV) – Rím sa od pondelkového rána stal dejiskom Svetového summitu o potravinovej bezpečnosti na pôde FAO, Organizácie Spojených národov pre výživu a poľnohospodárstvo. Stretnutia na najvyššej úrovni sa zúčastňuje 192 delegácií a prehovorí počas neho okolo 60 hláv štátov. Pri príležitosti otvorenia summitu v pondelok ráno navštívil sídlo FAO aj pápež Benedikt XVI.

Svätého Otca na pôde organizácie privítal jej generálny riaditeľ Jacques Diouf. Po krátkom stretnutí s generálnym tajomníkom OSN Ban Ki-moonom, predsedom Generálneho zhromaždenia OSN Alim Trikím a talianskym premiérom Silviom Berlusconiom ako predsedajúcim zhromaždeniu FAO nasledovalo oficiálne privítanie v pléne. Benedikt XVI. predniesol prejav k účastníkom svetového summitu, v ktorom nadviazal na dlhotrvajúce vzťahy Svätej stolice s organizáciou FAO, pričom pripomenul svojich predchodcov Pavla VI. a Jána Pavla II., ktorí organizáciu už v minulosti navštívili. Ako povedal Svätý Otec, Katolícka cirkev a Svätá stolica hľadajú na organizáciu FAO s uznaním a pozorne sa zaujímajú o jej činnosť, vďaka ktorej zostávajú rozvoj poľnohospodárstva a potravinová bezpečnosť prioritami medzinárodnej politiky. Pripomenul heslo organizácie, ktoré znie „Fiat Panis“, čiže aby bol dostatok chleba.

V príhovore Benedikt XVI. poukázal na to, že potravinová kríza a hlad vo svete sú odstrániteľné, nie sú teda akýmsi nevyhnutným zlom. Ďalej objasnil význam a správne chápanie základných princípov, ktoré podmieňujú správny prístup k riešeniu otázky hladu vo svete. Osobitne hovoril o správnom chápaní spolupráce, subsidiarity a o potrebe nanovo definovať koncepcie a princípy, ktorými sa dosiaľ riadili medzinárodné vzťahy. Pri riešení zložitej otázky je podľa Benedikta XVI. potrebné „podporovať skutočné vzájomné delenie sa, založené na láske.“ Solidarita živá láskou ide

ruka v ruku so spravodlivosťou. Pre udržateľnú ekonomiku a stabilnú politiku sú nevyhnutne potrebné najprv etické a potom právne a ekonomické princípy.

Benedikt XVI. poukázal na prvoradú potrebu správne chápať situáciu vidieka. Ďalej pripomenul, že právo na výživu sa vzťahuje na každého človeka planéty bez rozdielu. Ako na jednu z kľúčových tém poukázal na prepojenie otázok rozvoja s ochranou životného prostredia, ktorá priamo súvisí s problémom klimatických zmien. Vo svojom prejave Svätý Otec viac ráz citoval encykliku *Caritas in Veritate*. Pripomenul centrálnu miesto ľudskej osoby v úsilí o rozvoj, hovoril o tzv. „ekológii človeka“, ktorá prospieva aj ekológii životného prostredia. „Rozhodujúci problém je celkový morálny charakter, mravná výška spoločnosti“ – povedal Benedikt XVI.

V závere Benedikt XVI. poukázal na nezastupiteľné miesto náboženstva a Cirkvi, ktoré nespočíva v zasahovaní do politickej oblasti, ale v jej aktívnej účasti na spoločnom riešení problému hladu. „Solidarita motivovaná láskou“ nemôže odhliadnuť od náboženstva, ktoré je pre ňu zdrojom duchovnej sily a rozvoja ľudskej osoby.

Po svojom prejave sa Benedikt XVI. v priestoroch sídla FAO osobne stretol s viacerými hlavami štátov. Svätého Otca pri návšteve sprevádzali najvyšší predstavitelia vatikánskeho Štátneho sekretariátu, kardinál Tarcisio Bertone, Mons. Fernando Filoni a Mons. Dominique Mamberti a tiež Mons. Renato Volante, stály pozorovateľ Svätej stolice pri FAO. -jb-/ snímka

Kritické hlasy o zasadnutí FAO aj zo strany katolíckych agentúr

Taliansko (17. novembra, RV) – V súvislosti so zasadnutím Organizácie pre výživu a poľnohospodárstvo OSN (FAO) o potravinovej bezpečnosti, ktoré je v týchto dňoch v Ríme a na ktorom včera vystúpil s príhovorom aj Svätý Otec, sa ozývajú aj nespokojné hlasy. Medzinárodná sieť katolíckych rozvojových a humanitárnych agentúr spolu s organizáciou Caritas Internationalis tvrdia, že zasadnutie nie je dostatočne konkrétne pri hľadaní riešení tejto dramatickej situácie a to aj napriek tomu – ako sa uvádza v komuniké - že hlad vo svete stále narastá.

„Ak medzinárodné spoločenstvo berie investovanie do drobného poľnohospodárstva v rozvojových krajinách pri odstraňovaní hladu a biedy vážne, musí sa zaviazť ku spolupráci s agentúrami a zástupcami, ktoré majú prax a schopnosť pracovať s drobnými farmármi“ – povedal medzi inými napríklad aj Ambroise Mazal z organizácie „Solidárne územie“ a zo „Siete katolíckych rozvojových a humanitárnych agentúr“ z Francúzska. -sg-

Benedikt XVI. členom Pápežskej rady „Cor unum“: Upriamovať zrak na Krista!

Vatikán (13. novembra, RV) - Pápež Benedikt XVI. sa v piatok napoludnie prihovoril účastníkom plenárneho zasadnutia Pápežskej rady „Cor unum“. V úvode ich pozdravil a pripomenul tému stretnutia „Cesty formovania pracovníkov v charite“. Účastníkom na čele s predsedom dikastéria kardinálom Paulom Josefom Cordesom sa poďakoval za ich veľkú službu, ktorú vykonávajú pre Cirkev.

Ako ďalej Svätý Otec dodal, práca v tejto oblasti v Cirkvi je takzvanou službou dvoch pólův: na jednej strane je to „ohlasovanie evanjelia“ a na druhej je to „človek a prostredie, v ktorom žije“. Pripomenul tiež nedávne dôležité udalosti, ako publikovanie encykliky Caritas in Veritate a zasadnutie Biskupskej synody pre Afriku. Spomenul tiež záujem Cirkvi na rozvoji spravodlivejšej spoločnosti, v ktorej majú byť uznané a rešpektované všetky práva jednotlivcov a národov. Zdôraznil tiež, že kresťanské spoločenstvo nemôže stáť na okraji v takých dôležitých otázkach, akými sú ochrana ľudských práv a podpora spravodlivosti: „Viera je duchovnou silou, ktorá cibí rozum pri hľadaní správneho poriadku, oslobodzujúc ho od stále prítomného rizika, že bude zaslepený egoizmom, inými záujmami a mocou.“ Svätý Otec tiež povedal, že človek sa musí oslobodiť od materiálnych vecí a ďalších cieľ, ktoré ho sklúčujú. Veď skutočná odpoveď na najintímnejšie otázky každého ľudského srdca je Božia láska – dodal a pokračoval:

„Aké je pre kresťanov dôležité upriamovať zrak na Kristovu tvár! Len v ňom, v plnom Bohu a plnom človeku, sa môžeme pozeráť na Otca (porov. Jn 14, 9) a zakúsiť nekonečné milosrdenstvo! Kresťania vedia, že sú povolani milovať a slúžiť svetu, aj keď nie sú «zo sveta»“ (porov. Jn 15,19); prinášať slovo úplnej spásy človeka, ktoré nemôže byť obsiahnuté v pozemskom horizonte; zostať – ako Kristus – úplne odovzdaní vôli Otca až po najvyššie darovanie samých seba, aby tak mohli ľahšie pochopiť potrebu skutočnej lásky, ktorá je v každom srdci. Toto je teda cesta, po ktorej je potrebné ísť pri nasledovaní evanjeliovkej logiky, pre každého, kto chce svedčiť o Kristovej láske.“ -sg-

Benedikt XVI. s premiérom Maďarska aj o finančnej kríze

Vatikán (13. novembra, RV) – Svätý Otec v piatok predpoludním prijal na audiencii premiéra Maďarska Gordona Bajnaia. Následne sa premiér stretol s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Ta-

rcisiom Bertonom a so sekretárom pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiquem Mambertim.

Počas rozhovoru obe strany vyzdvihli, ako bilaterálne dohody z uplynulých rokov upevnili spoločné vzťahy, hovorili tiež o niektorých otázkach týkajúcich sa vzťahov medzi cirkevným a občianskym spoločenstvom. Okrem toho sa dotkli aktuálnych medzinárodných tém a tiež finančnej krízy – vo svetle encykliky Benedikta XVI. Caritas in Veritate, či o blížiacom sa predsedníctve Maďarska v Európskej únii v prvom polroku 2011. -sg-

Benedikt XVI. schválil vymenovanie arcibiskupa irackého Mosulu

Vatikán (13. novembra, RV) – Benedikt XVI. dal svoj súhlas ku kánonickej voľbe uskutočnenej synodou biskupov Chaldejskej cirkvi. Podľa nej sa novým arcibiskupom irackého Mosulu stal Emil Shimoun Nona, z eparchiálneho kléru v Alqosh. Narodil sa v roku 1967. Absolvoval štúdium teológie na Pápežskej Lateránskej univerzite.

Predchádzajúci chaldejský arcibiskup Mosulu Mons. Paulos Faraj Rahho bol nájdený mŕtvy 13. marca 2008, dva týždne po jeho únose vo veku 67 rokov. -sg-

Zástupca Vatikánu pri OSN: Náboženstvá premieňajú ideály na činy

OSN by mala zohrávať dôležitú úlohu v pomoci národom, aby sa „na všetkých úrovniach plne zaistilo uplatňovanie práva na náboženskú slobodu pre ľudí,“ uviedol to na generálnom zhromaždení 10. novembra stály pozorovateľ Svätej stolice pri spomenutej inštitúcii Mons. Celestino Migliore. Ako dodal, „pred pol storočím bolo náboženstvo opisované jako ópium ľudstva, dnes, v kontexte globalizácie, je stále častejšie označované za vitamín chudobných“. Podľa arcibiskupových slov by malo byť základným cieľom OSN pri podpore medzináboženského dialógu „angažovať štáty, ako aj všetky segmenty ľudskej spoločnosti, aby uznávali, ctili a podporovali dôstojnosť a práva každého človeka a každej komunity vo svete.“ Jedinečným prínosom náboženstiev je to, že „pozdvihujú ľudského ducha, ochraňujú život, dodávajú silu slabým, premieňajú ideály na činy a prispievajú k riešeniu ekonomických a neekonomických nerovností,“ uzavrel Mons. Migliore. CNS, Dana Jacečková

Anglikánsky prímás Rowan Williams na návšteve Vatikánu

Vatikán (20. novembra, RV) - Arcibiskup Canterbury Rowan Williams je na návšteve Svätej stolice. Na programe má stretnutie so Svätým Otcom a predstaviteľmi niektorých vatikánskych dikastérií. Vo štvrtok sa arcibiskup zúčastnil na kolokviu organizovanom Pápežskou Gregorovou univerzitou o osobnosti a ekumenickej činnosti kardinála Johanna Willebrandsa, ktorého 100. výročie narodenia si pripomíname práve v tomto roku. V piatok sa konala slávnosť s homíliou arcibiskupa Williamsa, ktorej predsedal kardinál Walter Kasper, predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov. V sprievode primasa je aj biskup Guildfordu Christopher Hill. -sg-

Svätý Otec sa prihovril pápežským univerzitám

Vatikán (19. novembra, RV) – Svätý Otec sa v aule Pavla VI. stretol s rektormi, akademickými predstaviteľmi, profesormi a študentmi rímskych pápežských univerzít a aj s účastníkmi generálneho zasadnutia Medzinárodnej federácie katolíckych univerzít (FIUC). V súčasnosti existuje približne 1300 katolíckych univerzít a asi 400 cirkevných fakúlt na všetkých kontinentoch. Mnohé z nich vznikli v posledných desaťročiach, čo je dôkazom rastúceho záujmu Cirkvi o formáciu duchovných a laikov v oblasti kultúry a výskumu.

Prefekt Kongregácie pre katolícku výchovu, kardinál Zenon Grocholewski, vo svojom pozdravnom príhovore pripomenul dve významné výročia, s ktorými bola spojená dnešná osobitná audiencia. Prvým je 30. výročie apoštolskej konštitúcie Sapientia christiana o štúdiu na cirkevných univerzitách a fakultách, ktorú promulgoval 15. apríla 1979 pápež Ján Pavol II. Druhým výročím je 60 rokov od uznania Medzinárodnej federácie katolíckych univerzít Svätou stolicou.

Benedikt XVI. vyjadril svoju radosť zo stretnutia týmito slovami: „Teší ma, že si môžem spolu s vami pripomenúť pamiatku týchto významných výročí, ktoré mi ponúkajú možnosť opätovne zdôrazniť nezastupiteľnú úlohu katolíckych univerzít a cirkevných fakúlt v Cirkvi a v spoločnosti. Druhý vatikánsky koncil tak už jasne uviedol v deklarácii Gravissimum educationis, keď vyzval cirkevné fakulty k prehĺbeniu rôznych odvetví posvätných vied, smerujúcemu k hlbšiemu pochopeniu Zjavenia, ku skúmaniu pokladu kresťanskej múdrosti, podporovaniu ekumenického a medzináboženského dialógu a tiež k tomu, aby prinášali odpovede na vznikajúce problémy v oblasti kultúry (por. č. 11).“

Apoštolská konštitúcia Sapientia christiana, ako pove-

dal Svätý Otec, poukazuje aj na nutnosť prekonať odstup medzi vierou a kultúrou a volá po väčšom záujme o evanjelizáciu. Citujúc Evanjelium podľa Matúša: „Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ (Mt 28,19-20) - Benedikt XVI. vyzdvihol odhodlanie univerzít slúžiť pravde, čo je súčasťou evanjelizačného posolania, ktoré Kristus zveril Cirkvi. Roky, ktoré trávia študenti pri vyšších štúdiách, prirovnal ku skúsenosti apoštolov v Ježišovej blízkosti: „Tým, že boli spolu s ním, osvojili si pravdu, aby ju potom všade ohlasovali. Zároveň je dôležité pamätať na to, že štúdium posvätných vied nikdy nesmie byť oddelené od modlitby, od spojenia s Bohom, od kontemplácie.“

Benedikt XVI. dal v tejto súvislosti poslucháčom do pozornosti svoje posledné katechézy o stredovekej monastickej teológii. Ako povedal, „každá posvätná veda koniec koncov vedie k «vede svätých», k ich intuícii tajomstiev živého Boha, k múdrosti, ktorá ja darom Ducha Svätého a ktorá je dušou «viery, hľadajúcej porozumenie» (porov. Gen. audiencia 21. okt. 2009). -mf, jb-

„Svätý Pavol a nové areopágy“ - zasadá Kongregácia pre evanjelizáciu národov

Vatikán (16. novembra, RV) – Kongregácia pre evanjelizáciu národov v pondelok v Ríme začala svoje plenárne zasadnutie na tému: „Svätý Pavol a nové areopágy“. Jej hlavný pracovný dokument sa inšpiruje najmä katechézami Svätého Otca, publikovanými v rámci Roka svätého Pavla. Benedikt XVI. v zaslanom posolstve cituje pápeža Pavla VI., že pri evanjelizácii nejde iba o kázanie, ale o to, „aby sila evanjelia dosiahla až ku kritériám rozhodovania a k ich určujúcim hodnotám, k oblastiam záujmov, k myšlienkovým postupom, k inšpiratívnym zdrojom a k modelom ľudského života, a aby nimi otriasla tam, kde sú v kontraste s Božím slovom a plánom spásy“ (Insegnamenti XIII, [1975], 1448).

Ako píše Benedikt XVI.: „v tomto duchu treba vnímať «nové areopágy». Niektoré z nich sa v súčasnej globalizácii stali všeobecne platnými, zatiaľ čo iné zostávajú osobitosťou niektorých kontinentov, ako sme to videli počas nedávnej synody pre Afriku. Misionárske aktivity Cirkvi majú smerovať k týmto citlivým miestam spoločnosti tretieho tisícročia. Nemal by sa podceňovať vplyv šíriacej sa kultúry relativizmu, často pozbavenej akýchkoľvek hodnôt, ktorá vstupuje do posvätného priestoru rodiny, preniká do oblasti výchovy a ďalších oblastí spoločnosti a kontaminuje ich, keď manipuluje svedomie zvlášť u mladých. Súčasne však napriek týmto nástrahám Cirkve vie, že Duch Svätý stále pôsobí.“ -jak-

Zomrel srbský pravoslávny patriarcha Pavol

Dňa 15. 11. 2009 o 10.45 hod. na Vojensko-medicínskej akadémii v Belehrade zomrel patriarcha Srbskej pravoslávnej cirkvi Jeho Svätosť Pavol. Za administrátora, ktorý bude dočasne zastupovať patriarchu do zvolenia nového, synoda vymenovala doterajšieho zástupcu metropolitu Amfilochia.

Patriarcha Pavol (civilnym menom Gojko Stojčević) sa narodil 11. 09. 1914 v dedien Kučanci v dnešnom Chorvátsku. Tu skončil aj základnú školu. Nižšie gymnázium skončil v Tuzle (BIH) a vyššie gymnázium, ako aj šesťoročnú teológiu v Sarajeve. Dva roky študoval medicínu v Belehrade. Druhá svetová vojna ho zastihla v rodnej Slavónii, odkiaľ ušiel do Belehradu, kde fyzicky pracoval na stavbách a v prístave. Na jar 1942 ho jeho priateľ odviezol do kláštora Svätej Trojice v Ovčare a od 1944 roku robil ako katechéta v Banji Koviljači. Tu ochorel na tuberkulózu. Do roku 1946 bol v kláštore Vujan a tu sa aj vyliečil. V roku 1948 sa stal mníchom, prijal meno Pavol a bol vysvätený za diakona. Rýchlo postupoval v hierarchii kláštora. Od roku 1955 študoval na postgraduálnom štúdiu v Aténach. 29. 05. 1957 bol zvolený za raško-prizrenského biskupa. V Kosove prežil ako biskup 33 rokov. 1. 12. 1990 bol na zasadaní svätého archijerejského snemu volený nový patriarcha, a to tajným hlasovaním. Keďže ani jeden kandidát nedostal potrebný počet hlasov, voľba sa udiala tzv. „apoštolským spôsobom“ a to tak, že archimandrita tronoški Antonije vytiahol žrebom meno budúceho patriarchu. Tak sa Pavol stal 44. hlavou Srbskej pravoslávnej cirkvi. Na akte intronizácie vyhlásil, že jeho jediným programom práce je Evanjelium. Za svojho pôsobenia dostal množstvo vyznamenaní a uznání. Žil veľmi skromny a svätý život v tesnom spojení s Kristom, ktorý si ho pozval k sebe. Srbsko vyhlásilo trojdňový smútok a veľké množstvo veriacich prichádza do katedrály v Belehrade rozlúčiť sa so svojim pastierom.

Marián Dej

Kardinál Kasper zaslal sústrastný list srbskému metropolitovi Amfilochijovi

Vatikán (17. novembra, RV) - Kardinál Walter Kasper, predseda Pápežskej rady pre podporu jednoty kresťanov, zaslal list metropolitovi Amfilochijovi pri príležitosti úmrtia patriarchu Srbskej pravoslávnej cirkvi Pavla. V liste z 15. novembra kardinál vyjadruje úprimnú sústrasť ako metropolitovi, tak aj celej Srbskej pravo-

slávnej Cirkvi a uisťuje ju o svojej duchovnej blízkosti v modlitbách. V liste spomína aj niekoľko stretnutí so zosnulým patriarchom, zvlášť počas poslednej návštevy Belehradu pri príležitosti plenárneho zasadnutia Medzinárodnej zmiešanej komisie pre teologický dialóg medzi Katolíckou a Pravoslávnu cirkvou v roku 2006.

Kardinál Kasper ďalej v liste pripomenul, že „patriarcha Pavol vykonával svoju službu vo veľmi ťažkých rokoch poznačených vojnami a konfliktami v Srbsku a v ďalších balkánskych krajinách, v ktorých žijú veriaci Srbskej pravoslávnej cirkvi. Napriek toľkému utrpeniu však zostal mužom viery a dialógu, pokorným a radostným, a tiež žiarivým príkladom života úplne zasväteného Bohu.“ Predseda pápežskej rady v závere vyjadril nádej, že dialóg Katolíckej cirkvi s patriarchátom Srbska vyvinutý pod láskavým vedením patriarchu Pavleho sa bude v budúcnosti aj naďalej prehlbovať. -mf-

Pohreb srbského pravoslávneho patriarchu Pavla

Vo štvrtok v katedrálnom chráme sv. Mikuláša v Belehrade sa konala rozlúčka so srbským patriarchom Pavlom. Obrady začali zádušnou svätou liturgiou, ktorej predsedal ekumenický patriarcha Bartolomej za účasti vysokých predstaviteľov pravoslávnej cirkvi z celého sveta. Od skorého rána prichádzali desaťtisíce veriacich do katedrálneho chrámu, aby sa rozlúčili so svojim milovaným patriarchom, ktorý bol človekom veľkej duchovnosti a modlitby. Na pohrebných obradoch sa zúčastnila i delegácia z Vatikánu vedená kardinálom Angelom Sodanom. Dekan kardinálskeho kolégia v mene Benedikta XVI. odovzdal sústrastné posolstvo arcibiskupovi Amfilochijovi, metropolitovi Čiernej Hory a „locum tenens“ patriarchálneho stolca Srbskej pravoslávnej cirkvi.

Posolstvo Benedikta XVI. pripomína „svedectvo viery a duchovnej sily“, ktoré patriarcha Pavol vydával „i v osobitne náročných momentoch poznačených konfliktami a vojnami.“ Svätý Otec vyslovil želanie, „aby jeho pamiatka bola tiež pozvaním pre všetkých pokračovať na ceste dialógu a hľadania plnej jednoty všetkých Kristových učeníkov“. -jb dekanom kardinálskeho zboru, ako i predstavitelia Katolíckej cirkvi v Srbsku.

Po sv. liturgii začal pohrebný sprievod ulicami Belehradu k chrámu, pamätníku sv. Sávu na Vračaru. Tu na námestí pokračovali pohrebné obrady. Za hlaholu všetkých zvonov z tejto svätyne a všetkých chrámov Belehradu bolo telo zosnulého patriarchu prevezené do kláštora Rakovica, čo bolo jeho poslednou vôľou, aby tam očakávalo vzkriesenie pri hrobe patriarchu Dimitrija, ktorý obnovil tradíciu systému Srbskej pravoslávnej cirkvi na čele s patriarchom. -jb, ro-

Mestá sveta proti trestu smrti

30. novembra sa vyše 1000 miest na celom svete pripojí k iniciatíve Komunity sv. Egídia s názvom „Žiadna spravodlivosť bez života“, na protest proti trestu smrti. Odvoláva sa na dve rezolúcie OSN, ktoré vyzývajú k univerzálnemu moratóriu na jeho vykonávanie. Stanovisko komunity nazýva trest smrti „pozostatkom z minulosti“ a uvádza, že podobne ako otroctvo a mučenie, by mal byť odmietaný. Svetový deň miest za život sa oslavuje každoročne 30. novembra. Minulý rok sa zapojilo tisíc miest, z ktorých 50 bolo hlavných, a z iniciatívy sa tak stala rozšírená medzinárodná mobilizácia na zastavenie popráv. Aj tento rok sú mestá pozvané prejaviť viditeľným gestom svoj postoj, odporúča sa osvetlenie dôležitého monumentu mesta. Rím takto rozsvieti Koloseum, Brusel svoj Atóm, a Barcelona Katedrálne námestie. **Zenit, Dana Jacečková**

Hackeri vo Vatikáne

V dňoch 12.-15. novembra sa vo Vatikáne uskutočnilo plenárne zasadanie Komisie európskych biskupských konferencií pre médiá na tému „Kultúra internetu a komunikácia Cirkvi“.

Na stretnutí bolo prítomných viac ako 100 biskupov, hovorcov, riaditeľov tlačových kancelárií a expertov na internet, ktorí zastupovali konferencie biskupov Európy. Počas 4 dní diskutovali delegáti s odborníkmi z rôznych oblastí internetu o témach spojených so zastúpením Cirkvi na internete, o kultúrnych zmenách, s osobitným zameraním na mladých ľudí, ako dôsledok vplyvu internetu na zmeny v kultúrnom živote a prejav ľudí. Osobitne sa venovali vplyvu novej kultúry na život viery. Plénium sa zameralo na otázku, ako mení internet náboženský život a prejavy viery mladých ľudí.

Účastníci stretnutia diskutovali o zmenách pri prechode na Web 2.0 a pripravenosti Cirkvi na novinky v oblasti internetu.

Medzi účastníkov plenárneho zasadania prišli i zástupcovia najnavštevovanejších sociálnych stránok súčasnosti. Predstavitelia Youtube, Facebooku a Wikipédie priblížili očakávania súčasného človeka ohľadom získavania nových informácií a vytvárania nových sociálnych vzťahov.

Medzi najdiskutovanejšie témy patrila otázka bezpečnosti sietí a svet hackerov. Účastníci stretnutia si vypočuli prednášku hlavy Interpolu pre Európu, Afriku a Strednú Áziu v oblasti tzv. cyberkriminality. So svojim svedectvom vystúpil i mladý švajčiarsky hacker, ktorý priblížil svet a filozofiu ľudí zaoberajúcich sa prelomením bezpečnosti sietí a sociálnym inžinierstvom.

S témou bezpečnosti internetu je spojená aj otázka copyrightu. Odborníci z oblasti európskeho práva so zameraním na autorské práva a ochranu dát informovali o platnej právnej ochrane a právnych nástrojoch, ktoré sú v tejto oblasti k dispozícii.

Účastníkov plenárneho zasadnutia pozdravil počas nedeľnej modlitby Anjel Pána aj Benedikt XVI. **-jk-**

snímka autor

Vatikánsky štátny sekretár v liste čínskym kňazom

Vatikán (17. novembra, RV) – Pokračovať na ceste k zmiereniu v rámci katolíckeho spoločenstva a dialógu s občianskymi autoritami, čerpať svetlo a silu z duchovného zdroja, ktorým je Božia láska a bezpodmienečne nasledovať Ježiša Krista – takto vyzval vatikánsky štátny sekretár, kardinál Tarcisio Bertone, katolíckych kňazov v Čínskej ľudovej republike vo svojom liste pri príležitosti Roku kňazov. „Doba je ešte viac na siatie než na zbieranie úrody“ - takto kardinál Bertone cituje vo svojom liste jezuitského misionára Mattea Ricciho a hodnotí tak súčasnú situáciu Cirkvi v Číne, dva roky po zverejnení Listu čínskym katolíkom Benedikta XVI. z 27. mája 2007. Kardinál v liste uvádza, že napriek pretrvávajúcim problémom, informácie o počte katolíkov v Číne vykazujú znaky nádeje. Pozýva tak kňazov k budovaniu „zmierenia vo vnútri katolíckeho spoločenstva“ a k „úctivému a konštruktívnemu dialógu s civilnými orgánmi bez toho, aby sa upustilo od princípov katolíckej viery.“

Svätá stolica si je vedomá zložitej a ťažkej situácie, v ktorej sa Cirkev v Číne nachádza, kardinál Bertone preto ďalej povzbudil čínskych kňazov, aby nasledovali kroky učenia svätého farára z Arsu - Jána Máriu Vianneya, ktorý vedel, ako hovoriť s každým, pretože bol mužom modlitby. „Umeniu dialógu - na akejkoľvek úrovni - sa učíme v dialógu s Bohom, v neustálej a úprimnej modlitbe,“ pripomenul kardinál Bertone v závere listu. **-mf-**

Čestné občianstvo Bratislavy kardinálovi Tomkovi

Kardinálovi Jozefovi Tomkovi udelili 18. novembra, Čestné občianstvo Hlavného mesta SR Bratislavy. Na mimoriadnom slávnostnom zasadnutí mestského zastupiteľstva v Primaciálnom paláci ho z rúk bratislavského primátora Andreja Ďurkovského za neprítomného kardinála Tomka, ktorý je v týchto dňoch ako vyslanec Svätého Otca na Taiwane, prevzal apoštolský nuncius Svätej stolice v SR Mario Giordana. Čestnými občanmi Bratislavy sa stali aj Václav Havel a Maximilian Pammer.

Z ďakovného listu kardinála Jozefa Tomka vyberáme niekoľko spomienok na obdobie krátko pred a po novembri 1989: „Náš boj o slobodu ducha bol bojom o dušu národa. Cez Bratislavu som iba mimoriadne prechádzal asi dvakrát, keď mi vláda už nemohla odoprieť vízum pre medzinárodné ohľady. Konečne prišiel revolučný november roku 1989. Pamätám sa na pád berlínskeho múra, po ktorom onedlho nasledovali ďalšie pády. Po prvých správach som sa vo Vatikáne stretol s Jánom Pavlom II. Išli sme si s úsmevom naproti a obaja sme naraz vyslovili jedinú myšlienku a istotu: Boh je pán dejín!

Ten istý pápež a náš priateľ navštívil už v apríli 1990 bývalú republiku a venoval jeden deň Slovensku, ktoré sa zhromaždilo na rozmoknutom starom letisku vo Vajnorochoch. Pri výstupe na mokré letisko kľakol si na podhodný plášť a pobožkal slovenskú zem. Na také momenty by sa nemalo zabúdať.“

Podľa Štatútu Hlavného mesta SR Bratislavy sa čestné občianstvo udeľuje osobám, ktoré sa významným spôsobom zaslúžili o hlavné mesto a jeho obyvateľov alebo o mier a priateľstvo medzi národmi alebo osobám, ktoré obohatili ľudské poznanie vynikajúcimi tvorivými výkonmi. O udelení čestného občianstva sa vydáva listina, ktorú podpisuje primátor a ktorá sa pečatí pečaťou Bratislavy. Čestný občan sa zapisuje do Zlatej knihy Bratislavy.

-jak-

Žilinský biskup oceňoval najlepších študentov

Na spomienku sv. Martina z Tours začal žilinský biskup Mons. Tomáš Galis tradíciu oceňovania najlepších študentov Žilinskej diecézy. Na pôde Gymnázia sv. Františka z Assisi odovzdal ocenenie 19 najlepším študentom katolíckych stredných škôl z Novej Dubnice, Rajca, Čadce a Žiliny. Pozvanie na túto milú slávnosť prijali nie len študenti, ich rodičia a pedagógovia škôl, ale aj zástupcovia z Krajského školského úradu, Žilinského samosprávneho kraja a tiež zo Štátneho školského inšpekčného centra v Žiline.

Program začal svätou omšou, v ktorej sa účastníkom prihovoril otec biskup s výzvou nenechať sa manipulovať módnymi trendmi, ktoré nás často zotročujú. Človek si ich často zamieňa so slobodným životným štýlom, ale opak je pravdou. Za vzor postavil sv. Martina z Tours, ktorý sa na život a potreby svojich blížnych pozeral najmä cez svoje srdce. Povzbudil ocenených študentov, aby svoje dary a talenty vedeli využiť podobne, ako to robil sv. Martin. Po sv. omši si študenti z rúk otca biskupa prevzali písomné ocenenia, Sväté písmo a DVD o sv. Františkovi z Assisi. Program obohatili svojim hudobným a recitačným umením študenti Gymnázia sv. Františka z Assisi a celé podujatie bolo ukončené spoločným posedením.

Miriam Janegová

Vizitácia banskobystrického väzenského dekanátu

Ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek s väzenským vikárom Mons. Bartolomejom Juhásom, SDB vykonali 11. a 12. novembra 2009 vizitáciu väzenských farností Ordinariátu OS a OZ SR, ktoré patria pod banskobystrický väzenský dekanát. Súčasťou kánonickej vizitácie v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici – Kráľovej a jej väzenského kaplána Mgr. Mareka Porubčana, CM, bola svätá omša pre odsúdených, počas ktorej traja prijali sviatosť kresťanskej iniciácie.

Ordinár s vikárom a miestnym kaplánom sa stretli s vedením a príslušníkmi ústavu, aby si vypočuli, ako oni vnímajú prítomnosť väzenského kaplána v ústave. V popoludňajších hodinách navštívil ordinár Rábek aj Ústav na výkon väzby v Banskej Bystrici, kde sa stretol s vedením ústavu a prezrel si priestory, v ktorých bude zriadená nová väzenská kaplnka. Vo večerných hodinách celebrol sv. omšu, počas ktorej vyslúžil sviatosť birmovania jednej odsúdenej vo výkone trestu odňatia slobody v Kováčovej.

Na druhý deň 12. novembra 2009 navštívil Mons. Rábek Ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch, kde vykonal vizitáciu väzenského kaplána Mgr. Juraja Malého, SDB, spravujúceho väzenskú farnosť sv. Jána Bosca. Zároveň spolu s riaditeľom Saleziánskeho domu v Žiline Mgr. Pavlom Degrom, SDB a väzenským vikárom Mons. Juhásom celebrol svätú omšu pre mladistvých odsúdených, ktorí ju obohatili aj svojou aktívnou účasťou. Vizitácia sa skončila stretnutím s vedením ústavu, príslušníkmi a zamestnancami, ktorí potvrdili pozitívny vplyv saleziánskeho pastoračného a výchovného pôsobenia väzenského kaplána Malého v procese penitenciárnej starostlivosti o mladistvých odsúdených. Výsledky vizitácií svedčia o aktívnom a úspešnom pôsobení väzenských kaplánov a plnení pastoračných zámerov Ordinariátu OS a OZ SR vo vä-

Trnavská novéna k Panne Márii

V trnavskej Bazilike svätého Mikuláša sa slávnostnou svätou omšou zavŕši v sobotu 21. novembra jedna z najväčších mariánskych osláv na Slovensku – Trnavská novéna. Už vyše tristo rokov je slziaci obraz Panny Márie, ktorý podľa historických dokumentov uchránil mesto pred tureckým vpádom aj ničivým morom, jeden z najvýznamnejších symbolov Trnavy. V duchu tradície sa od piatka 13. novembra uskutočnilo viac ako pol stovky pobožností. Aj v tomto roku v priebehu jednotlivých dní prichádzali do kostola tisíce veriaciach načerpať duchovnú silu a splniť sľub obyvateľov mesta, ktorý sa bez prerušenia naplňa už tri storočia.

Jozef Polešenský

Konferencia Kňazi kňazom v Prešove

Gréckokatolícki kňazi prežili v rámci Roka kňazov hodnotné dva dni na vedeckej konferencii s medzinárodnou účasťou pod názvom Kňazi kňazom, ktorej cieľom bol ich dialóg v prospech prehĺbenia kňazskej identity. Uskutočnila sa v dňoch 10. a 11. novembra a zorganizovali ju Gréckokatolícka teologická fakulta Prešovskej univerzity (GTF PU) v Prešove v spolupráci s Gréckokatolíckym arcibiskupstvom v Prešove. Obidva dni sa začali modlitbou tretieho času v prešovskej Katedrále sv. Jána Krstiteľa. Konferenciu otvoril jej vedecký garant dekan GTF PU prof. Peter Šturák a s úvodným príhovorom vystúpil prešovský arcibiskup-metropolita Ján Babjak SJ, ktorý hovoril o kvalite kňazského pôsobenia.

Prvý deň mal v katedrále hodnotnú prednášku rektor Katolíckej univerzity v Prešove prof. Tadeusz Zasepa. Bola na tému Komunikácia kňazov s kandidátmi kňazstva. Zdôraznil v nej význam kňazskej služby a komunikácie s tými, ktorí cítia povolanie ku kňazstvu, ako aj konkrétne praktické kroky pri takejto komunikácii. Prednášku začal biblickými motívmi, ktoré jej dodali duchovnú hĺbku a prispeli k tomu, že to bola zároveň duchovná obnova pre zúčastnených kňazov. Po diskusii program pokračoval na pôde GTF PU, kde kňazi pracovali v štyroch rôznych sekciiach. V každej najprv zaznela úvodná prednáška, po ktorej nasledovala diskusia. V sekcii cirkevných dejín a pastorálnej teológie mali vstupnú prednášku prof. Peter Šturák, PhD. a ThDr. Michal Hospodár, PhD. na témy Osobnosti Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku ako vzory pre súčasnú pastoráciu a Pastoračná dimenzia kňaza. Druhú sekciiu moderoval PaedDr. ICLic. Jozef Mareta a zaznela v nej jeho prednáška na tému Odpoveď Cirkvi na okultizmus v našom prostre-

dí. Sekciu liturgiky viedol prof. Vojtech Boháč, PhD. s úvodnou prednáškou Kňaz a liturgia a sekciiu homiletiky ThDr. Lubomír Petřík, PhD. na tému Dôležitosť didaskálie, predovšetkým typologickej, v homílii.

Počas druhého dňa konferencie mal pre všetkých v katedrále prednášku Mgr. Damián Saraka. Venoval sa téme Kňazská rodina ako domáca cirkev a dôležitosť spoločenstva kňazských rodín. Zazneli v nej veľmi praktické rady pre život manželstiev a rodín gréckokatolíckych kňazov, podporené Božím slovom a učením Cirkvi. Po diskusii sa kňazi opäť rozdelili do štyroch sekcii. Prvá sa venovala morálnej teológii a vstupnú prednášku na tému Aktuálne otázky svedeckej praxe predniesol doc. ThDr. Marek Petro, PhD. Na dogmatickú teológiu bola zameraná práca ďalšej sekcii, v ktorej s prednáškou Základné piliere teológie katolíckeho kňazstva vystúpil ThDr. Štefan Paločko, PhD. Poslanie farára v predpisoch CCEO bolo témou prednášky ICDr. Františka Čitbaja, PhD. v sekcii cirkevného práva. Spirituálnej teológii sa venoval ThDr. Marcel Mojžeš, PhD, ktorý hovoril o Eucharistii ako prameni duchovného života kňaza.

Lubomír Petřík

Kňazský deň v Košiciach

V prebiehajúcom Roku kňazov sa 12. novembra stretli kňazi Košickej eparchie, aby spoločne formovali svoju kňazskú identitu. Program stretnutia v biskupskej rezidencii otvorila modlitba tretej hodinky časoslova. V príhovore ku svojim kňazom vladyka Milan Chatur, košický eparcha poukázal na potrebu vnútornej zmeny u každého kňaza: „Musíme niečo odhodiť zo svojho života, aby sme boli voľní pre Krista.“ Za príklad kňazom postavil sv. Jozáfata Kunceviča, biskupa a mučeníka jednoty Cirkvi, ktorý mal práve v tento deň svoj sviatok. Biblický pohľad na Kristovo kňazstvo prezentoval vo svojej prednáške biblista Róbert Jáger. Vychádzal pritom z Listu Hebrejom, kde je zachytený inšpirovaný pohľad na Krista-Vel'kňaza. Z biblickej exegézy vybraných miest Listu vyvodil aj praktický dôsledok pre kňazov dneška. „Tak ako sa Kristus identifikoval so svojimi bratmi vo všetkom okrem hriechu, aj kňaz sa má identifikovať s Kristom a so svojimi farníkmi.“ V druhej prednáške o Mikuláš Ďurkovič predstavil pohľad niektorých autorov patristického obdobia na ustanovizeň kňazstva. Za podstatné označil rešpektovanie hierarchického usporiadania Cirkvi. Dôsledkom toho je skutočnosť, že biskup je garantom jednoty Cirkvi.

V druhej časti programu bola k predneseným prednáškam plodná diskusia. Kňazský formačný deň bol cenným príspevkom k rôznym aktivitám na podporu hlbšieho uvedomenia si vlastnej hodnoty kňazstva a jeho realizácie v pastoračnej praxi.

Michal Hospodár

Požehnanie pietneho miesta Horskej služby v Roháčoch

V Roháčoch nad chatou Zverovka 8. novembra 2009 slávnostne otvorili miesto, kde si odtiaľ bude možné spomínať na turistov, ktorí sa z hôr už nevrátili. Nejde však o symbolický cintorín, ale o pietne miesto, lebo spomínať tam bude možné nielen na turistov a horolezcov, ale aj na lesníkov a iných ľudí, ktorí sa pričínili o rozvoj Roháčov. Program sa začal svätou omšou, ktorú celebroidal ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek za účasti dobrovoľných a profesionálnych horských záchranárov z iných slovenských hôr a tiež z Poľska a Moravy. V rámci bohoslužby Mons. Rábek pietne miesto aj požehnal.

Príslušníci Horskej záchrannej služby v spolupráci s veriacimi hornooravskej obce Zuberec vybuodovali pietne miesto symbolizujúce obeť Roháčov v blízkosti chaty horskej služby svojpomocne s príspevom miestnych sponzorov. Hlboký duchovný zážitok z celej slávnosti umocnili hudobníci, ktorí sa svojou hrou a spevom zapojili do liturgie a prispeli k celkovému skrášleniu slávnosti.

Tibor Ujlacký

Veľvyslanec Zvrchovaného Maltézskeho Rádu na Slovensku na rozlúčke u prezidenta SR

Prezident SR Ivan Gašparovič prijal 19. novembra na zdvorilostnú rozlúčkovú návštevu veľvyslanca Zvrchovaného Maltézskeho Rádu na Slovensku, knieža M. Huga Windisch-Graetza pri príležitosti ukončenia jeho misie na Slovensku. V priateľskom rozhovore prezident vyjadril uznanie humanitárnym aktivitám Zvrchovaného Maltézskeho Rádu na Slovensku aj vo svete. Veľvyslanec odovzdal prezidentovi pozdrav Veľmajstra Zvrchovaného Rádu, Fra Mathew Festinga a následne podčiarkol skutočnosť, že humanitárna činnosť Rádu je vždy charakterizovaná vernosťou Cirkvi, v súlade s heslom tuitio fidei - ochrana viery. Tiež formuloval želanie aby prezident stál blízko Cirkvi, ktorá sa v našich časoch stáva častým terčom útokov z mnohých strán. **Tibor Hajdu**

Predstavenie encykliky v Badíne: Láska v Pravde je cestou

Láske v Pravde, téme sociálnej encykliky pápeža Benedikta XVI., bol venovaný večer 11. novembra 2009 v Kňazskom seminári v Badíne. Predstavenie encykliky

pripravila Katedra morálnej teológie na Teologickom inštitúte v Badíne v spolupráci s Kňazským seminárom sv. Františka Xaverského a Diecéznym centrom pre masmediálnu komunikáciu. V aule kňazského seminára s úvodnou prednáškou vystúpil morálny teológ Ján Viglaš. Uviedol, že táto sociálna encyklika prináša aktuálne zamyslenie nad trhom, ekonomikou a zmyslom financií, no treba ju chápať v kontexte ostatných sociálnych encyklík. Ich cieľom je ponúkať kresťanský pohľad na človeka a spoločnosť. Encyklika nepodceňuje súčasné hospodárske ťažkosti, preto pripomína nepodmienečnú hodnotu ľudskej osoby.

„Bez integrálneho rozvoja človeka nebude možný dlho udržateľný rozvoj,“ nadviazal v druhom vystúpení prekladateľ slovenského vydania encykliky Marián Gavenda. Prekladateľ upozornil aj na tematické prepojenie, ktoré vedie troma okružnými listami Svätého Otca Benedikta XVI., sú to Boh je Láska, Spe salvi a Láska v Pravde. Posledná encyklika podľa prekladateľa okrem iného neochvejne predkladá pojmy ako povolanie, bratstvo a logika daru, skutočný rozvoj, predvídateľné plánovanie dobrej budúcnosti, či očista ľudskeho rozumu. Po prednáškach nasledovala diskusia, viedol ju moderátor Branislav Koppal, vyučujúci na domácej Katedre filozofie. **Zuzana Juhaniaková**

Mladí vstupujú do Božej zóny

Rada KBS pre mládež a univerzity, v spolupráci so Združením kresťanských spoločenstiev mládeže, pripravila v rámci Týždňa Cirkvi pre mladých celoslovenské turné, pod názvom Enter the Godzone tour. Podujatie prebieha počas celého týždňa v siedmich mestách Slovenska.

Cieľom tejto akcie je poukázať, že Cirkev v dnešnej dobe dokáže oslovit' mladých ľudí a prehovorit' k nim spôsobom, ktorý im je blízky. „Hudba, ktorá tvorí podstatnú časť tohto programu, je iba prostriedkom, ktorým chceme umožniť mladým lepšie spoznať Cirkev a pozvať ich do hlbšieho vzťahu s Bohom. Dôležité miesto v programe budú mať osobné svedectvá, ktorými túžime oslovit' veriacich i neveriacich mladých ľudí,“ vysvetlil Martin Janus, výkonný tajomník Rady KBS pre mládež a univerzity.

Do príprav podujatia sa zapojili desiatky mladých veriacich, ktorí chcú takýmto spôsobom oslovit' svojich rovesníkov a ohlasovať im evanjelium pútavou formou. Pozvanie okrem známych slovenských gospelových skupín prijali aj hostia zo zahraničia. Počas turné vystúpia spoločne na jednom pódiu kapely eSPé a Christallinus, ako aj raper Mike Skills a DJ G z Anglicka. Program pre mladých obohatí projekcia a krátke divadlo. Viac informácií o tomto podujatí sa nachádza na stránke www.mladez.kbs.sk. **Mária Janusová**

Výsledky deviateho ročníka Detského činu pomoci

Do kampane eRka – Hnutia kresťanských spoločností detí „Detský čin pomoci“ sa tento rok zapojilo približne 1750 detí a 304 vedúcich detských spoločností. Počas celého októbra pridávali v 87 skupinkách kvapky do „mora pomoci“. „Všetko, čo robíme, je iba kvapka v mori, ale keby sme to nerobili, tá kvapka by tam chýbala“ - podľa tohto motta Matky Terezy kovali deti a ich vedúci nezištné skutky pomoci svojim najbližším, ako aj iným ľuďom v okolí, ktorí ju potrebovali. Vytvorené „more pomoci“ so zoznamom vykonaných detských činov zverejnilo eRko na webe kampane www.erko.sk/dcp. Spoločne doň deti pridali počas októbra 930 kvapiek.

Svoju kvapku opísali napríklad deti zo skupinky Zvonček takto: „Dňa 29. 10. 2009 sme si v sprievode zdravotnej sestričky prezreli všetky oddelenia geriatrickej, porozprávali sa s niektorými pacientmi, niektorým aj zaspievali a veríme, že sme im urobili radosť.“ Ďalšie činy pomoci zahŕňali návštevy domovov dôchodcov, domáce práce, brigády v obci či dobré úmysly potešiť a povzbudiť svojich blízkych. Ponúknuté metodické materiály k tohtoročnej kampani priniesli dobrovoľníkom tému zdravotníctva a sociálnej pomoci. Deti sa prostredníctvom pripravených stretiek a výkladu ich vedúcich mohli dozvedieť o rozvoji zdravotníctva, zdravotníckych zariadení v Európe a ich kresťanských koreňoch. Deti počas kampane sprevádzala kvapka Henry, ktorá vyzývala deti k pomoci, bádaniu po informáciách o zdravotníctve a sociálnej pomoci v ich okolí. Špeciálnou výzvou bolo odovzdávanie „kvapky úcty“ ľuďom, ktorí sa starajú o zdravie druhých. Kvapka Henry je menovcom Henryho Dunanta, zakladateľa Červeného kríža. **Zuzana Hudecová**

Na Cigánov a Rómov platí preventívny systém

Dvadsať rokov pastorácie prináša svoje ovocie. Práca saleziánov s Rómami v Bardejove na Poštárke je úspešná, zdvíha kvalitu života jednotlivcov i rodín. Preventívny systém je riešením, ktoré na Cigánov a Rómov funguje. Do Košíc sa zídu z celej Európy saleziáni, ktorí sa Rómom, Cigánom a Sintom dlhodobo venujú. Hovoriť budú o svojich skúsenostiach, verejnosti predstavujú dosah preventívneho systému na život tejto menšiny.

Medzinárodná konferencia s názvom Preventívny systém v Rómskom svete sa uskutoční od piatka 20. do pondelka 23. novembra v kňazskom seminári v Košiciach. Jej účastníci sa pôjdu osobne oboznámiť aj so situáciou v Bardejove na Poštárke. Počas konferencie predstaví salezián Peter Bešenyei svoju knihu Rómske ticho, v ktorej ponúka odbornej i laickej verejnosti osobnú skúsenosť dvadsiatich rokov bohato doplnenú o obrazový materiál. Na konferencii sa zúčastní aj Mons. Bernard Bober, predseda Rady Konferencie biskupov Slovenska pre Rómov a menšiny.

Organizátori konferencie vytvorili na sociálnej sieti Facebook skupinu podporovateľov tejto myšlienky. Skupina s názvom „Na Cigánov a Rómov platí preventívny systém“ chce byť v priestore tejto sociálnej siete hodnotovou opozíciou voči radikálnym názorom na riešenie otázky Rómov. Organizátori konferencie veria, že, napriek mnohým aj osobným negatívnym skúsenostiam obyvateľov Slovenska, myšlienka dlhodobej preventívnej výchovy Rómov a Cigánov si získa v spoločnosti patričné miesto. Výsledky práce sú hmatateľné. **Rastislav Hamráček**

Dva roky pôsobenia Bratstva sv. Alžbety v Belej nad Cirochou

Prešli už dva roky od chvíle, keď bolo slávnostne i kánonicky potvrdené uvedenie Bratstva sv. Alžbety v Belej nad Cirochou do františkánskej rodiny OFS. Bratstvo má 10 členov, väčšinou postarších. Nadviazali na činnosť svojich predchodcov, pretože Tretí rád sv. Františka existuje v obci už od roku 1956. Jeho členovia patrili pod správu prešovského bratstva, preto bolo potrebné kánonicky zriadiť nové bratstvo, aby malo svoju vlastnú identitu. To sa aj stalo. Duchovným asistentom je farár Aurel Halajčík. Za uplynulé roky sa Bratstvo sv. Alžbety podieľalo na živote farnosti modlitbou, prácou i finančnou pomocou pri výstavbe kaplnky sv. Františka. Tento rok k nej pribudol kríž v tvare T – symbol Rádu – v ktorom je vyrytá modlitba za pokoj a dobro.

Pri slávnostnej svätej omši mali členovia možnosť uctiť si relikviu sv. Františka z Assisi. Celebrant tohtoročnej slávnosti, páter Jakub Martaus OFM, ktorý je národným asistentom Tretieho rádu, požehnal kamenný znak „TAU“, ktorý bratstvo dalo vyhotoviť ako memen-to a výzvu k budovaniu pokoja. Slávnostný akt doprevádzali gregoriánskymi spevmi bratia františkáni z Bratislavy. **Jozef Ján Sabo OFS**